

Na osnovu člana 30 stav 4 Zakona o državnoj upravi („Službeni list CG“, br. 78/18, 70/21 i 52/22), a postupajući po Presudi Upravnog suda Crne Gore U. br. 5243/24 od 21. 11. 2024. godine, Vlada Crne Gore je, dana 17. januara 2025. godine, bez održavanja sjednice, na osnovu pribavljenih saglasnosti većine članova Vlade, donijela

**R J E Š E N J E
O RAZRJEŠENJU DRŽAVNOG SEKRETARA
U MINISTARSTVU EKONOMSKOG RAZVOJA**

1. Razrješava se **dr GORAN JOVETIĆ** dužnosti državnog sekretara u Ministarstvu ekonomskog razvoja.
2. Dispozitiv ovog rješenja objaviće se u „Službenom listu Crne Gore“.

O b r a z l o ž e n j e

Ministar ekonomskog razvoja je, na osnovu člana 30 stav 4 Zakona o državnoj upravi podnio predlog da se dr Goran Jovetić razriješi dužnosti državnog sekretara u Ministarstvu ekonomskog razvoja. U obrazloženju predloga je naveo sljedeće: „Članom 30 stav 4 Zakona o državnoj upravi („Službeni list CG“, br. 78/18, 70/21, 52/22), propisano je da državnog sekretara imenuje i razrješava Vlada, na predlog ministra, bez javnog konkursa, i dužnost mu prestaje prestankom mandata ministra. Rješenjem Vlade Crne Gore, broj 08-100/23-5325/3 od 23. novembra 2023. godine, imenovan je dr Goran Jovetić, doktor ekonomije, za državnog sekretara u Ministarstvu ekonomskog razvoja, a sve na osnovu mog predloga i bez javnog konkursa. Nakon nekoliko mjeseci od imenovanja, dr Goran Jovetić me je usmenim putem obavijestio da planira da napusti dužnost državnog sekretara, iz ličnih razloga. U razgovoru sam od njega zatražio da ostane do kraja juna mjeseca, da nastavi da obavlja sve svoje već preuzete obaveze, a koje sam mu kao ministar, u skladu sa članom 30 stav 2 gorenavedenog zakona, i odredio. Takođe sam mu tom prilikom ostavio i mogućnost da se u međuvremenu može predomisliti. Imajući u vidu taj dogovor, ja mu nijesam više davao naloge za izvršavanje novih radnih zadataka ni lično, a ni putem e-maila i telefona. Ovo sve sa ciljem kako ga ne bih dodatno opteretio dužnostima i na taj način dao priliku da prije nego što doneše konačnu odluku još jednom o njoj razmisli. Neposredno poslije gorenavedenog razgovora, dr Goran Jovetić je revnosno obavljao svoje dužnosti, ali je vrlo brzo zatim sam sebi počeo da smanjuje obim svojih poslova i prihvaćenih zaduženja te na taj način i da smanjuje odgovornost koja se inače podrazumijeva i traži od državnog sekretara. Ovakvo njegovo ponašanje se manifestovalo i dana 29. aprila 2024. godine, kada je putem e-maila dao više ostavki, ali ne na funkciju državnog sekretara, već na mjesto koordinatora rada za Direktorat za telekomunikacije i poštansku djelatnost, a koja dužnost mu je bila isključivo povjerena uz njegov pristanak i sa ciljem nesmetane organizacije i postizanja željenih uspjeha direktorata u kojem je bilo upražnjeno mjesto direktora. Takođe je u istom e-mailu dao ostavku i na mjesto predsjednika Komisije za domen i na mjesto Radne grupe za izradu Predloga zakona o elektronskim komunikacijama, a koje su bile u sklopu nadležnosti istog direktorata. Rad na Predlogu zakona o elektronskim komunikacijama je, u tom trenutku, bio od izuzetne važnosti ne samo za ministarstvo, već i za cijelu Crnu Goru, a sve u cilju zatvaranja poglavlja 10 – Informatičko društvo i mediji. Imajući u vidu da je dr Goran Jovetić prekršio gorenavedeni postignuti usmeni dogovor, te da nije uvidio važnost gorenavedenih poslova, već je samovoljno odlučio da postepeno smanjuje obim dodijeljenih mu poslova, to sam ja, kao ministar, izgubio povjerenje u njega

jer više nijesam imao očekivanja da funkciju državnog sekretara može obavljati u punom kapacitetu savjesno i sa dužnom pažnjom koja se podrazumijeva za funkciju zamjenika ministra odnosno državnog sekretara. Članom 30 stav 4 Zakona o državnoj upravi jasno je propisano da državnog sekretara imenuje i razrješava Vlada, na predlog ministra, bez javnog konkursa, i dužnost mu prestaje prestankom mandata ministra. Upravo iz ovog člana jasno proizilazi da je Zakonom o državnoj upravi, a ne Zakonom o službenicima i namještenicima, regulisano imenovanje, razrješenje te prestanak dužnosti državnog sekretara po sili zakona. Ovo posebno iz razloga što su državni sekretari funkcioneri i ne mogu se izjednačiti sa državnim službenicima i namještenicima, tj. oni nijesu visokorukovodni kadar, pa se na njih ne mogu ni primjenjivati odredbe Zakona o državnim službenicima i namještenicima koje se odnose na izbor, razrješenje, ocjenjivanje, disciplinsku odgovornost itd. Jedine odredbe Zakona o državnim službenicima i namještenicima koje se shodno primjenjuju na državne sekretare jesu odredbe koje se tiču prava po osnovu rada (npr. zaradu, naknadu zarade, druga primanja, odmor...) i to isključivo zato što je isto predviđeno članom 30 stav 5 Zakona o državnoj upravi. Državnom sekretaru počinje funkcija imenovanjem od strane Vlade, na predlog ministra i bez sprovođenja javnog konkursa, što ukazuje da nijesu potrebni posebni uslovi, bilo u pogledu stručne spreme, bilo nekih drugih uslova, već je to isključivo diskreciono pravo ministra da predloži Vladi osobu od povjerenja koja će mu pomagati u vršenju funkcije. Državnom sekretaru funkcija može prestati razrješenjem, na lični zahtjev ili po sili zakona. Razrješenje državnog sekretara od strane Vlade je takođe na predlog ministra i to se dešava upravo kada isti taj ministar izgubi povjerenje u svog već imenovanog državnog sekretara, pa iz tog razloga iskoristi svoje diskreciono pravo da predloži Vladi da ga razriješi. Prestanak po sili zakona se odnosi na prestanak funkcije državnog sekretara uslijed prestanka mandata ministru kod kojeg je državni sekretar bio imenovan ili trenutkom smrti. Zakon nije ograničio prestanak dužnosti državnog sekretara samo za situaciju kada prestaje mandat ministru, već je propisao da je to situacija u kojoj mu po sili zakona prestaje funkcija. Sa druge strane, Zakon propisuje da državnog sekretara imenuje i razrješava Vlada, na predlog ministra, što je u konkretnoj situaciji i slučaju. Vlada je nesporno poklonila povjerenje ministru da na njegov predlog imenuje državnog sekretara ne ulazeći u razloge, samim tim, Vlada treba da pokloni povjerenje predlogu ministra za razrješenje državnog sekretara, a iz razloga što je taj sekretar izgubio povjerenje ministra i ministar smatra da mu on više ne može na odgovarajući način pomagati u vršenju njegove funkcije, što je „nadležnost državnog sekretara“, shodno članu 30 Zakona o državnoj upravi. Iz svega proizlazi da je pravo ministra da da predlog za imenovanje, ali i razrješenje državnog sekretara Zakonom određeno kao diskreciono pravo ministra. Razlika između gorenavedenih slučajeva nastanka odnosno prestanka funkcije jeste u tome što imenovanje i razrješenje državnog sekretara zavisi isključivo od volje odnosno predloga ministra, dok državnom sekretaru funkcija prestaje po sili zakona i nezavisno od volje odnosno predloga ministra. S obzirom na svrhu državnih sekretara kao prvih pomoćnika ministra u njegovom radu, njihovo imenovanje i razrješenje je diskreciono ovlašćenje Vlade Crne Gore odnosno konkretnog ministra koji stavlja predlog uzimajući pritom u obzir lična svojstva predloženog lica za koje postupajući ministar vjeruje da će mu biti od izuzetne pomoći prilikom obavljanja poslova iz svoje nadležnosti. Imajući u vidu sve gorenavedeno, te moje diskreciono pravo da predlažem razrješenje državnog sekretara, a posebno činjenicu da sam kao ministar izgubio povjerenje u dr Gorana Jovetića, njegove kvalitete, sposobnosti i mogućnosti da obavlja sve dužnosti, koje, u skladu sa Zakonom o državnoj upravi, treba da obavlja jedan zamjenik ministra, tj. državni sekretar, PREDLAŽEM da Vlada Crne Gore razriješi dr Gorana Jovetića dužnosti državnog sekretara u Ministarstvu ekonomskog razvoja.“

Vlada Crne Gore je prihvatile navedeni predlog ministra ekonomskog razvoja i, saglasno svojim ovlašćenjima iz člana 30 stav 4 Zakona o državnoj upravi, donijela Rješenje o razrješenju državnog sekretara u Ministarstvu ekonomskog razvoja, dr Gorana Jovetića.

Na osnovu izloženog, riješeno je kao u dispozitivu.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, već se može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore u roku od 20 dana od dana prijema rješenja.

Broj:
Podgorica, _____ 2025. godine

VLADA CRNE GORE

PREDSJEDNIK
mr Milojko Spajić